

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudkyní Mgr. Lenkou Havlíčkovou ve věci

žalobce: **P. M.**, narozený X
bytem X

proti
žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje**
sídlem velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem

o žalobě proti sdělení žalovaného ze dne 28. 11. 2025, č. j. KUUK/172248/2025/DS/FD,

takto:

- I. Žaloba se odmítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobci se vrací** zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč.

Odůvodnění:

1. Podáním ze dne 5. 2. 2026, označeným jako žaloba proti rozhodnutí, žalobce navrhl, aby soud zrušil „rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje, č. j. KUUK/169162/2025/3“ a „příkaz Magistrátu města Teplice“, věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení a žalobci přiznal náhradu nákladů řízení.
2. Žalobce v žalobě činí předmětem řízení rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje č. j. KUUK/169162/2025/3 s tvrzením, že tímto rozhodnutím bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzen příkaz Magistrátu města Teplice ze dne 29. 10. 2025, sp. zn. MgMT-SČ 086202/PŘ/5040/2025/Ši. Dále žalobce v žalobě brojí proti zjištěnému skutkovému stavu správních orgánů, v jehož důsledku shledaly rovnoměrné zavinění dopravní nehody na straně obou jejích účastníků.
3. Vzhledem k tomu, že žalobce neučinil napadené rozhodnutí součástí žaloby, byl k tomu vyzván soudem. Na výzvu soudu reagoval žalobce zasláním příloh. Jejich součástí byl jednak výše uvedený příkaz Magistrátu ze dne 29. 10. 2025, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změně některých zákonů, a jednak žalobcem označené napadené „rozhodnutí“ ze dne 28. 11. 2025 se spisovou značkou KUUK/169162/2025/3 a s číslem jednacím KUUK/172248/2025/DS/FD. Z označení této listiny a z jejího obsahu je však evidentní, že se nejedná o rozhodnutí, ale o sdělení žalovaného (dále tedy jen „sdělení ze dne 28. 11. 2025“) adresované žalobci, že jím podaný opožděný odpor proti příkazu ze dne 29. 10. 2025 posoudil žalovaný jako podnět k přezkumnému řízení, avšak důvody k zahájení přezkumného řízení neshledal.

Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.

4. Před vlastním projednáním věci je soud vždy povinen zkoumat, zda jsou splněny podmínky řízení a zda má žaloba všechny zákonem stanovené náležitosti k tomu, aby mohla být věcně projednána. Z žaloby je zřejmé, že se žalobce typově domáhá soudního přezkumu rozhodnutí správního orgánu ve smyslu § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, (dále jen „s. ř. s.“). V takovém případě se soud musí primárně zabývat otázkou, zda je skutečně žalováno rozhodnutí, a pokud ano, zda není ze soudního přezkumu vyloučeno.
5. Podle § 94 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“) platí, že *„v přezkumném řízení správní orgány z moci úřední přezkouvávají pravomocná rozhodnutí v případě, kdy lze důvodně pochybovat o tom, že rozhodnutí je v souladu s právními předpisy. [...] Účastník může dát podnět k provedení přezkumného řízení; tento podnět není návrhem na zahájení řízení; jestliže správní orgán neshledá důvody k zahájení přezkumného řízení, sdělí tuto skutečnost s uvedením důvodů do 30 dnů podatelci“*.
6. Podle § 70 písm. a) s. ř. s. platí, že *„ze soudního přezkoumání jsou vyloučeny úkony správního orgánu které nejsou rozhodnutími“*.
7. Z citovaného § 94 odst. 1 správního řádu je zřejmé, že u přezkumného řízení se nejedná o řádný opravný prostředek, nýbrž o zvláštní dozorčí prostředek. V případě, že příslušný správní orgán dojde k závěru, že není dán důvod pro přezkoumání napadeného správního rozhodnutí, a podnět k zahájení přezkumného řízení učinil jiný subjekt než správní orgán, sdělí mu, že neshledal důvod k zahájení přezkumného řízení. Sdělení o nezahájení přezkumného řízení podle ustanovení § 94 správního řádu však není rozhodnutím podle § 67 a násl. správního řádu, nýbrž jiným úkonem správního orgánu podle části čtvrté správního řádu. Sdělení ze dne 28. 11. 2026 proto není rozhodnutím ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s. (rozhodnutím je jen úkon správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší či závazně určují práva a povinnosti), a jako takové je proto vyloučeno z přezkumu ve správním soudnictví [srov. § 70 písm. a) s. ř. s.]. V tomto směru lze odkázat též na ustálenou judikaturu Nejvyššího správního soudu, z níž vyplývá, že pod pojmem „rozhodnutí“ ve smyslu § 65 s. ř. s. nelze rozumět sdělení o nezahájení přezkumného řízení podle § 94 odst. 1 a násl. správního řádu (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 2. 2008, čj. 7 As 55/2007-71, či ze dne 22. 5. 2008, čj. 9 Ans 1/2008-135).
8. Podle § 150 odst. 3 správního řádu platí, že *„proti příkazu může ten, jemuž se povinnost ukládá, podat odpor ve lhůtě 8 dnů ode dne oznámení příkazu. Podáním odporu se příkaz ruší a řízení pokračuje; to neplatí, byl-li podán nepřipustný nebo opožděný odpor. Správní orgán vyrozumí podatele o podání nepřipustného nebo opožděného odporu. Lhůty pro vydání rozhodnutí začínají znovu běžet dnem podání odporu. Zpětuzetí odporu není přípustné. Odpor se podává u správního orgánu, který příkaz vydal. Příkaz, proti němuž nebyl podán odpor, se stává pravomocným a vykonatelným rozhodnutím“*.
9. Podle § 68 písm. a) s. ř. s. je žaloba nepřipustná *„nevýčerpal-li žalobce řádné opravné prostředky v řízení před správním orgánem, připouští-li je zvláštní zákon, ledaže rozhodnutí správního orgánu bylo na újmu jeho práv změněno k opravnému prostředku jiného“*.
10. Ze znění § 150 je zřejmé, že příkaz je specifickou formou správního rozhodnutí použitelnou při ukládání povinností. Podáním odporu je příkaz zrušen (§ 150 odst. 3 věta druhá správního řádu) a v řízení se pokračuje, jako by příkaz nebyl vydán. Pouze za situace, kdy příkaz není napaden včasně podaným odporem, nabývá účinků pravomocného správního rozhodnutí (§ 150 odst. 3 *in fine* správního řádu). Podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu platí, že *„že „je-li napaden de iure existující příkaz, znamená to, že proti němu Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.“*

jeho adresát nebrojil včas podaným odporem; v takovém případě ovšem tento správní akt nemůže být podroben soudnímu přezkumu, neboť by tím byla porušena jeho subsidiární povaha vyjádřená v ustanovení § 5 s. ř. s., dle kterého nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak, lze se ve správním soudnictví domáhat ochrany práv jen na návrh a po vyčerpání opravných prostředků, připouští-li je zvláštní zákon. V takovém případě musí být žaloba odmítnuta pro nepřípustnost, postupem dle ustanovení § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. [za použití § 68 písm. a) s. ř. s.]. Pokud byl odpor v otevřené lhůtě podán, byl tím příkaz eo ipso odstraněn (nevyžaduje se tedy jakýkoliv úkon ze strany správního orgánu) a ve správním řízení se pokračuje, jako by příkaz vydán nebyl. V takovém případě opět není založena přezkumná pravomoc správního soudu, neboť zde chybí podmínky řízení, a to jeho předmět (správní rozhodnutí) i pasivně legitimovaný subjekt, který rozhodl v posledním stupni (§ 69 s. ř. s.); žaloba pak musí být odmítnuta postupem dle ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s.“ (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 3. 2016, č. j. 3 As 8/2014-78).

11. Jak plyne z výše uvedeného, je-li žalobou napaden příkaz, soud takovou žalobu v každém případě odmítne. Nepodal-li totiž žalobce proti příkazu odpor, resp. podal odpor opožděný, nevyčerpal řádné opravné prostředky ve smyslu § 68 písm. a) s. ř. s. a jeho žaloba proti rozhodnutí je nepřípustná. Má-li žalobce za to, že podal včasný odpor a správní orgán měl v řízení podle § 150 odst. 3 správního řádu pokračovat, má se bránit cestou opatření proti nečinnosti podle § 80 odst. 3 správního řádu, eventuálně žalobou proti nečinnosti podle § 79 a násl. s. ř. s. (srov. body 18 až 22 rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2015, č. j. 10 As 266/2014-32).
12. Soud shrnuje, že žaloba proti příkazu ze dne 29. 10. 2025 je podle § 68 písm. a) s. ř. s. nepřípustná, sdělení žalovaného ze dne 17. 5. 2017 je pak nutno považovat za vyloučené ze soudního přezkumu ve smyslu § 70 písm. a) s. ř. s. Žalobu proto musel soud podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 68 písm. a), písm. e) s. ř. s. výrokem I. odmítnout pro nepřípustnost.
13. V důsledku odmítnutí žaloby soud podle § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. výrokem II. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.
14. Podle ustanovení § 10 odst. 3 poslední věty zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, vrátí soud zaplacený poplatek, byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut. Podmínky citovaného ustanovení byly v řešené věci splněny, soud proto výrokem III. rozhodl, že se žalobci vrací zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém

Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.

rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 4. března 2026

Mgr. Lenka Havlíčková v.r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.